

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felíró szerkesztő:	Lapfőmunkács és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egy évre . . . . . 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI ERNŐ.	Szerkesztés és kiadói hivatal: B. A. K. a ny. i. Ernö könyvkereskedésében Alsólendvában.
Fel évre . . . . . 4 "	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlér sorá egy korona.
Negyed évre . . . . . 2 "			
Egyes szám ára 20 fillér.			

A közönség és a város.

Alsólendva, 1910. április 9.

Nem lehet mondani, hogy Alsólendva közönsége tulkövetelő. Egyáltalán nem. Ha néha van is valami követelés valójára, a legelső ellen-argumentumra lemond a legelemből jogáról, úgy, hogy a legsúlyosabb pesszimizmus sem nevezheti ezt az elvfeleladást helyes dolognak. Példákat mondunk. Ugyebár, tetszik emlékezni a vasúti gyalogjáró ügyére? Hogyan, hiszen még csak két évvel ezelőt is halomszám kaptuk a leveleket, amelyekben a közönség a vasúti uti gyalogjáró viszonyok orvoslását, illetve a vasúti uthoz vezető gyalogjáró megépítését sürgette. Akkoriban akadt is egy derék ember, aki szívére vette azoknak a sorát, akiknek nem tellik kosíra és így sárban is, sőtében is gyalog kénytelenek megtenni a vasúti állomáshoz vezető mintegy kilométernyi utat, — s dicséretére legyen mondvá azoknak, akiket illet, egy a szépitő-egyesület, mint a város sietett magáéva nem a gyalogjáró ügyét, földméréseket eszközöltek, sőt az utépítés céljára a város néhány száz forintot fel is ajánlott a szépitő-egyesületnek. Ez óta pedig megrekedt a jobb sorsra érdemes ügy. Két esztendő óta nem hallani az építésről, sőt annyira nem hallani, mint hogyha nem is bennünk, lendvaiakat érdekelne a dolog.

Az elemi iskola államisátságát ki lelkesedik imárá? Senki. Minek? Valahogyan csak lesz. Az a fő, hogy senki se essek

buskomorságba az iskola sorsa felett, de ez ki is van zárva — nálunk. Kórházat ki akar építeni? Mi nem. Csak jártattuk ki a szánkat, csak papoltunk, hogy így meg úgy, kórházra égető a szükség és inkább ne együnk, de kórházunk legyen. Es nem lett kórházunk, mert még a kórházat sem érdemeljük meg. Az állami postát is lefújatták, akárcsak annak idején a leánypolgárit. Ellenben az alsó utcai keret alatt az idén is vígan rothad, büzik, miázmasodik az ott megállapodó trágyale, amely az egész városból egybefolyva, a képviselőtestület kegyes jóvoltából megengedi, hogy az alsó utcabeli ingyben kolerához jussanak.

Nem kisebb érdeklődést tanusított közönségünk a terve veti muraszombati és letenei vasutat iránt. Ez is befagyott egy jó időre, akárcsak az érdeklődésünk. Még csoda, hogy a kövilágítás megoldásának kérdése mellett még ma is kitart a közönség. Sőt mennél tovább húzódik ez az ügy, annál általánosabb az óhaj, mely e fogas kérdés sürgős megoldását követeli, és mennél később jut eszébe a képviselőtestületnek érdemleges tárgyalás alá venni, annál nagyobb a közönség elkeseredése.

Tartsa meg magának a véleményeit az, aki egy képviselőtestületi ülésen azért akarta elintézni a világítás ügyét, hogy ezzel, sőtében minden jóvalól polgár maradjon odahaza és akkor majd nem kell világítás. De ez a képviselő elfelejtette, hogy neki a városatyai tisztségét a közönség adta, — a közönség pedig nem esett a feje lágyára,

hogy azt tegye, akkor keljen és akkor felel, amint a képviselő urnak tetszik. A közönség igenis, nem hogy magának új eltszabályokat előírni — és ezt éppen oltyan joggal teszi, mint azt, hogy elvárja az ő megbízottaitól, a képviselőktől a ferias, a komoly munkát.

Tudjuk mindnyaján, hogy a városnak nagyon esékely anyagi áldozatába kerülne, ha egy ezzel foglalkozó ceggel megcsinálnátna a villanyvilágítást. Tudjuk, hogy nálunknál kisebb városok már régen nyélbe ütöttek volna ezt az ügyet, mint ahogyan nyélbe ütötték volna mi is akkor, mikor a kanizsai Franz-céggel tárgyaltunk. Akkoriban csak azon mullott a dolog, hogy a cég egy malommal akarta egybekapcsolni a villany előállítását, de nem volt malomunk, bár a villany bevezetésére igen sok volt a jelentkező közönségünk sorában. Most van malomunk is és a tulajdonos olcsó pénzért szolgáltatná az áram fejlesztéséhez szükséges erőt. De nem kell. Minek? Vakkondakoknak nem kell világosság!

Ha ez is politika volna, akkor kétszer huszonnyeg óra alatt letárgyalnák, megszavaznák, megcsinálnák. De mert nem politika: igen sokszor leszünk sőtében, míg egy kis világossághoz juthatunk!

— **Lapunk mult számához, a kezdődő új negyedév alkalmával, postautalványt mellékelünk. Kérjük j. hátraleköcs előfizetőnket az utalványok felhasználására.**

Emlékezés.

Virágok vitték néked hirt felőlem
S ör hoztak föléd vizsont hirt nekem.
Egymás szívének minden dobbanását
Megérezttük a néma kelyhekben.

Megszoktunk egymásnak örömlőni,
S ha egyikünknek búja volt talán,
Az elsirt könnyet fölfedezték egy-egy
Virágszomjakkal gyönyörű harmatán.

— Tavasz van újra. Nyílnak a virágok,
Am egy se nyílik annyi közt nekem —
Ahányzor egy-egy festő bímbót látok,
Te jutsz eszembe hűlten kedvesem.

Pálmák alatt.

— Hogy miért szeretem oly szenvedélyesen a magyar nótát? Mert husz esztendő után ismét megtanított sírni, mert visszaadott önmagunknak, újra emberre tett. Ha nem untat fiúk, elmondom a történetet. Rövid história.

Dehogy untatott bennünket, amit Kauler Dávid nécsit Világított ember volt s bár alig lehetett több negyven esztendősnél, annyit tapasztalt, amennyit csak ritka ember, ha mindjárt száz esztendő ért is. Valamennyi földrészen megfordult s mindenütt nérekben benyomásokot hozott magával. Amellett ritkán beszélt, valóság-gal dörnye volt a kis törzszasztalnak, ha néha-

nappán mesebe fogott. Most is feszült várakozással lestük, a szavát s akár a légy zömmögése is hallható lett volna a szobában, olyan csend volt, mikor beszélni kezdett.

— Régen történt. A kaszinóban egyetlen éjszakan elveztettem anyai örökségemet. Szép kis vagyon volt. Mikor másnap köztudomásu lett a dolog, a mennyasszonyom visszaküldte a jegygyűrűt s apám, azt az idős emberek csökönységével kívánta ezt a házasságot, bár egyetlen fia voltam, kitagadott Öt száz forint volt az összes vagyonom, mikor a világnak nekivágtam. Komoly munkára nem tanították, mindössze lóni, vívni, lovagolni tudtam. Csakohgy most ennek a tudományak nem vehettem hasznát. Hat esztendőig kóboroltam mindenfelé s Londonban, meg Párisban végig mentem a nyomorúság magas iskoláján. A hajdani jó napoknak még az emléket is elfeledtem.

— És ekkor kétségbeesésemben béletem az idegen legelőbe. Algírba vitték. Ott azizá hasznát vehettem a hazuról hozott virágunk Szerencsém volt. A déli és keleti hátra lángban állt, a kabilok folyton támadtak s ezek az örökök meg ismerik az irgalmat. A hajóállomásról egyenesen a tűzvonalba kerültem. Bátor fickó voltam mindig, azután meg mit volt vesztésem? Hamarosan örméserségig vittem. A kemény munkába beleurduult a lélelem, a testem. A usztek imádták, a katonáim rettegtek tőlem, de vakon követtek, mert látak bennem. Szolgáltatban nem ismertem tréfát, a legesélyesebb hibát irgalmatlanul megto-

roltam, de hiszen ott, ahol folyton a halál leelkedik az emberre, nem is csuda. Bizony fiúk, sok ember végre száradt a kezemen.

— Tíz esztendőre ettem az idegen lélegy kegyerét s e hosszú idő alatt el is feledtem, hogy a svatagon kívül más világ is létezik. Tíz esztendőre nem hallottam magyar szót, meg a csendes is kivesszt a lekémelő. Az én csapatomban nem szolgált magyar fiu, a légző többi zászlóaljai pedig messzi pontokon verkedtek. Különszen nyugtalan időtől élünk. Vérs csatak egymást értek a határon s a légző csapatait mindenfeől a svatag szélére szorították. Összekeveredünk.

— Karácsony előtt való napon volt. Reggel óta tüzből álltunk s most, hogy a szent este leszál, a kis ózsis, ahol fan áztunk, hamar elcsönöcsödött. Fárdian, kimerülten aludtak az emberek, persze tejes fegyverzeiben. Mert a kábil lovas rettenetes ellenség. Mint az anyai suhan végig a svatag ho nokján s a halál jár nyomában.

— Csend volt mindenütt. Örömtelen nem lobogtak a fehér sárakban. Aludt a tábor, csak az örök álltak messzire kióllt hóelyükön. Ezen az estén került az álom. Kimentem s lassan, szelvelve haladtam a pálmák alatt a svatag felé. Hirtelen megálltam s szinte nekifőttem e y karcsu fatörzsnek. Messziről a svatag feől halk enek hangját hozta az éjféli szél:

— Maros vize folyik csendesen...

maradt a régi jónak. — Kispályné Etl (Vámosiné) egy nem kélt szőreben igyekezett megjelenni. — Réthelyi Odón egy bankiúhoz nem nagyon passzoló télikabátában, de különben elég jól adta a Dezső nehéz szerepét. Kiseb szerepekkel a sikert előmozdították: Kendi Ándor (Herceg és Szomolla), Tóth József (Felek), Répcai Balás (a gyákonrok), Marosi Juliska (Juliska), Ritkai Vima (Terka), Réthelyné (Éla) és Szalóki Szidi. Az összejárt kitűnő, és eladás elsőrendű volt.

A nagyszámú közönség elegetten távozott. Csütörtökön a „Csókárlyai” szemeltemen őrületes ment jól látogatott házái. Ez volt a bemutatkozó Peéry Lúsnak, a primadonnának. Peéry lúsa a siker biztos tutálavá lépett a közönség elé és teljes joggal teki. Játeka, táncja, encke megnyerte közönségünk tetszését, amelyből egész joggosan következtethetjük, hogy egy neki alkalmas szerepben a csütörtököninél nagyobb hatást fog elérni. — Réthelyné (Évi) igen kedves megjelenés volt. Fürgén, otthonosan mozgott, gyengén bár, de tetszőtöven eneket, szőrával meg élvezetést fog nyújtani. — Erdey Főra (királynő) csak megőrésitette beintott az előző esztendő szerzett a rá nézők igen kellemes impressziókat. Intelligens, sokat tanult színésznő. Kertész a kisbíró, Kispályi a polgármester és Bakó a Bombadillas szerepében a lehető legjobbak voltak. Nemkiódnás jó voltak Lorandi és a többiek. — Az előadást a jók közé sorozhatjuk.

Pénteken este a „Kék egér” című sikamlós francia bolondosság adták egy közönség előtt. A darabról magáról semmi jót nem mondhatunk, cselekvése attól, hogy néhol a könnyekig megnevetetti az ember. Egy mese nélküli, lehetetlen história az egész, ami, hogy minél pikánsabb legyen, a női vetkőzés is meg van benne. A közönség mindamellett jól mulatott, pedig a előadás sem volt olyan, hogy kifogás alá ne esne. A szereplők egyikén-másikán igen nagy lehangoltságot, rosszkedvéket tapasztalhattunk egészen a második felvonás közepéig, amit mi az íres székroskó rovására könyveltünk el. De a többiek játéka sem volt kifogástalan. Nevettek, mindig nevettek, akkor is, mikor rajtuk kívül nem nevettek senki. A sűg pedig alig győzött kiáltozni, kiáltozot, ahogyan csak kifért a torkán, úgy, hogy többször túlfaragotta a szerepétök. A nagyobb szerepek tulajdonosa között talán Szalóki Szidi (Duclot) volt az egyedüli, aki a „helyzet magasztalan” állott. Kedves, vérből színésznő, látszik, hogy sokat tanult, látszik, hogy szereti a hivatását és nem hagyja leélni magát a nevetés hógó őrüssége által. Bakó Lajos (Robin), ez a tehetséges színész ma kedvetlenül játszott, bár látszott rajta, hogy igyekezik megfelelni, de csak a második felvonás vége felé tudta legyőzni rosszkedvét. Annál jobb kedve volt Kertész Lajosnak (Lebodieu), aki olyan jó alakítást nyújtott és olyan jól megjátszotta nehéz szerepét, hogy ziversen eléntek neki, hogy versenyt nevetett a közönséggel. Kispályi János (az após) a régi jó volt, alakítása, mimikája pedig kitűnő. Clariss szerepében Réthelyné nagyon megfelelt; ugyancsak jó volt Kispályiné (Lebodieu), bár, hogy kissé enekelve beszél. Réthely (Philippe) rövid szerepében kielégelt. Jók voltak többek között a többiek.

Tegnap szombaton a „Jókedvű paraszt” c. operettet adták. Ma, vasárnap délután a „Paraszt-lisasszony” népszimű, este „Tatárjárás” operett, hétfőn „Várászkeringő” operette felhárakál és kedden „Makrancos hölgy” vígjáték megy.

OSZY.

Tavaszi éjelen.

Ha kinézek kis szobáczkám tárt ablakán,
Hóidvílágos, csöndes tavasz éjszakaián,
Elmerengök a magas ég fényözönén,
Kis fülműk bívós-hájas dalversenyén.

Hóidugós, csillagszártas szép éjszaka,
Fülműk sűrű-iró pánsz-szava
Szívem s lelke zord világot nyújt átjára,
Mint teget a kikeletnek illatjára.

Messe szállnak ekkor röpke gondolatim,
Vezse futnak lefőrt éltém romhalmim,
Majd meg tovább szagudálnak a jövők,
Ábrándosán ábrándosabb képet szőve.

S mikor végül kimerülve elpihennek
S a kelő nap fenyűsárga rám lövnek:
Nyugovóra hajtom én is bus fejemet,
Hogy a való ne maradjon a szívemet.

Oh te csak szől, szől tovább is kis fülmie,
Ne nemisem el teget a nap felkötö,
Bívós dalod a szunyadtod elatjára,
Az ébredő meg a menyhő fölöringára.

Dr. TERSANCZY GYULA.

HIREK.

— **Gróf Széchenyi István emlékezete.** Pénteken mult nyitott esztendője gróf Széchenyi István, a „legnagyobb magyar” tragikus halálának. Ebből az alkalomból az iskolákban szünetelt a tanítás, az alsórendvái polg. iskola és a róm. kath. elemi iskola növendékei ezenkívül istentiszteletet is hallgattak. A polg. iskola rajztermében pénteken reggel ünnepély volt a legnagyobb magyar emlékeztetőre, melyen Plauder János tanár emelkedett hangu beszédet mondott Széchenyi István feljehletten érdemeiről.

Pataky Kálmán jelöltsége. Mult számbunkban megcáfolták egyes lapoknak azon híradását, hogy Pataky Kálmán, volt alsórendvái tanár, jelenleg csáktornyai polg. isk. igazgató, az alsórendvái kerületben 48-as programmal jelöltséget vállal. A lapokba — nem tudni mi módon — belekerült téves hírt magy Pataky Kálmán is megcáfolta a szerkesztőkhöz küldött leveleben. A levél tartalma ez:

Kedves Szerkesztő ur! A mult számban megjelent s réám vonatkozó közleményeért fogadja halás köszönetemet. Így legatöbb nem kell külön nyilatkozatom beküldésem. Rendkívül kellemetlen érintett, hogy tud róla, hogy be le e g y e z e s e m ne l k i n e v e m az újságokba bekerült, mert én még álmalmban sem gondoltam arra, hogy valaha képviselő-jelöltséget vállalk. Igazán fogalmam sincs róla, hogy ki tette meg velem ezt a rossz hírt.

Mely után a legszívesebb fűdözlettel maradok Csáktornay, 1910 április 6-án a kedves Szerkesztő úrnak igaz híve:

PATAKY KÁLMÁN
polg. isk. igazgató.

— **Mayersberg Frida Alsórendvái.** Mint emyített, Mayersberg Frida, a kedvelt táncantónő legközelebb városunkba jön, hogy kísérésnek igérkező táncantólyamat megnyissa. Mayersberg urholgy tegnapelőt levelet írt lapunknak, melyben azt tudakolja, vajjon mikor fejeződik be a szini szezon s mikor kaphatja meg a Koronaszálló nagyermetét. Mayersberg Frida úrnő e szerint valószínűleg még e hó végén, vagy a jövő hó elején nyitja meg tánciskoláját, melyre jelentkezhetők már most elfogad lapunk kiadóhivatala.

— **Jelölő gyűlés Alsórendvái.** Az alsórendvái függetlenségi és 48-as párt vezetősége, mint megirtuk, Alsórendvái jelölő állit. E végbőll lelkes hang felhívást adott ki, melyet a járás községeinek is megküldött. A felhívás szerint ma, vasárnap délután 3 órakor Alsórendvái, a Stein-féle régi postaépület udvarán (Kaniza-utca) jelölő gyűlés lesz. A gyűlés — hir szerint — Szinéri Gusztáv színő (Komárommegye) plebánost fogja jelölni függetlenségi párti programmal.

— **Választók özszeírása.** A megyei központi választmány legutóbbi ülésén megválasztotta a képviselő-választók nevéjegyzékének kiigazitására hivatot köldökségeket. E szerint:

Az alsórendvái választókörületben: 1. Alsórendva nagyközség és körjegyzőség, Fejőslakos, Cserföld, Kerkeszentmiklós, Lendvavásárhely, Belatinc, Murabaránt és Zorkóháza körjegyzőségekben élők; Merényi Ferenc Alsórendva; tagok: Fűs Nándor Alsórendva és Balás Balás Alsórendva; pottágok: Dr. Kürthy Dezső Alsórendva és Ehrenreich János Alsórendva 2. Rédiés, Lenti, Páka, Szecsisziget, Felsőszemenye és Szentandráján körjegyzőségekben élők; Hoffmann János Lenti; tagok: Polinisch Appal Lenti és Iker István Szecsisziget; pottágok: Párer Jenő Rédiés és Hajgató Lajos Felsőszemenye. 3. Dekánfalva, Balóca, Muraszemenyten, Murasiklós, Muraszárdahely és Bottornya körjegyzőségekben élők; Kovács János Damása; tagok: Murk István Bottornya és Ehrenreich János Dekánfalva; pottágok: Kollarics Imre Murasiklós és Medved Lajos Bottornya.

A bakasi választókörületben: 1. Zalalövő, Salomvár, Csónakhegyházt és Nagylenyeg körjegyzőségekben élők; Babos Armin Salomvár; tagok: Laki Imre Zalalövő és Eitner Sándor Salomvár; pottágok: Szathó István Zalalövő és Grácer János Múej. 2. Nova, Gutórföld és Páka körjegyzőségekben élők; Stadel János Zalalövő; tagok: Vízsy Boldizsár Nova és Persay Gyula Nova; pottágok: dr. Augustinovich Boldizsár Páka és Borbély János Lickóvadásos 3. Balcsa, Csesztreg, Szentgyörgyvölgy, Rédiés, Lenti és Resznek körjegyzőségekben élők; Szabó Dócsa Pórszombat; tagok: Galos Pál Resznek és Koller Nándor Zalabaksa; pottágok: Kulcsár Miklós Réznek és Oszvald József Kerkaújfalva. 4. Lendvavásárhely, Belatinc, Bottornya, Bagonya, Murabaránt, Zorkóháza és Cserföld körjegyzőségekben élők; Vugrinics Boldizsár Cserföld; tagok: Dr. Kollin Ignác Lendvavásárhely és Volper Pál Lendvavásárhely; pottágok: Némethy Ferenc Bottornya és Feisz László Murabaránt.

— **Hímő elleni oltás a városán.** Alsórendva nagyközség előjárósága a mult héten közhírre tette, hogy ma, vasárnap reggel 8 óratól kezdődőleg Alsórendvái, a városán hímő elleni oltás lesz. Az előjáróság felhívja a szülőket, hogy kis gyermekeiket az oltáshoz okvetlenül elvígják, mert ellenkező esetben pénzbírság lesz kiszabva rájuk.

— **Kiesett a robogó vonatból.** A Nagykiszaró Zalaentvánton felé menő szeményvón utasai megrázó eseményt követték szemtanú szerdán délután. Amint a vonat Szentlászló állomást elhagyta, egy kis fu, név szerint Weisz Nándor, az alsórendvái izr. elemi iskola tanulója, ki a záratolul felejtett ajtó mellett állott, kibukott a robogó vonatból. A kis gyermek kísérője, Weisz Zsigmondné alsórendvái szeményvón és a kocsiiban lévő utasok mikor észrevették a hirtelen történt szerencsétlenséget, a vészleket keresték, hogy a vonat megállásra jelt adjanak. Kitűnt, hogy a kocsiiban ninesz vétezt Weiszné a legnagyobb lelki izgalommal várta, hogy a vonat a legközelebbi állomásra, Szentvárván berogobion, hol az állomásfőnökök azonnal jelentven a doigot, három vasutas kötszerekkel felszerelve egy járgányon a fu felkutatására indult. De milyen nagy volt a meglepetésük, mikor a súlyosan sérültnek vélt fu teljesen épen találtak a legkisebb zúdolás, sérülés nélkül a vagányok mellett. — Valóban a kis gyermekét hagyományos örzéngyála jászhatott közre a kis fu színté pótállatnál szerencsés megmenekülésében. Úgy mondják, hogyha ezúgy egy percet is később esik ki a kis fu a vonatból, okvetlenül tragikus kimenetelle lett volna a dolognak, miután a kiesés helyét csak alig néhány méter választotta el egy patak hosszu vas-hídjától.

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahüvelyt és szivarkapapirost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsíros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896. február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha „NIL” név és krokodil védjeggyel van ellátva!

1614 910. tkv. sz.

Árverési hirdmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint teleknyvi közhíre teszi, hogy a Kerkamelléki takarékpénztár végrehajtónak Mentos József, Tóth István és neje Tüske Annai és Tóth István (első) leniknál lakos végrehajti szenedvedett ellen végrehajti ügyében, a készen álló közhíre teszi a végrehajti árverés 483 kor, 15 fillér hátr tökövetés és járuléknak kielégítése vegett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és 146. §-ért, a zalaezereségi kir. ívszék (és az alsólendvai kir. járásbírósg) területén levő, Lentikápolnai közs-gben fekvő:

1. a lentikápolnai 62. sz. tjkben felvéve volt símen a lentikápolnai 465. sz. tjkben átvitt s ott 1—9. sorsz. a felvett 140. hrsz. (ház 2 sz. allat, udvar és kert), 441. hrsz. (szántó) a Benedek-tüki dűlő I., 453. hrsz. a (szántó u. o. II.), 490. hrsz. (szántó külö-hosszu dűlőn), 532. hrsz. (szántó ugyanott), 680. hrsz. (ret a kövesési dűlőben I.), 707. hrsz. (ret a cigányházi dűlőben), 805 hrsz. (szántó a matokövi dűlőben II.) ingatlan kból Mentos József végrehajti szenedvedett a B. sz. szerint megülett 1/2-ed rész jutalekára 930 kor, adó-alapon megállapított kiküáltási árban;
2. a lentikápolnai 37. sz. tjkben 1. sorsz. 171. hrsz. a felvett (szántó a Kenderföldi dűlőben I.) ingatlanból a B. sorsz. szerint Mentos József illeté részre 9 kor;
3. a lentikápolnai 37. számú tjkben A 1. sorsz. 509. hrsz. a felvett ingatlanok (szántó a külö-hosszu dűlőben) a B. 36—37. sorsz. szerint Tóth István és neje Tüske Rózi végrehajti szenedvedett illeté részre 93 kor, 20 fillérben megállapított kiküáltási árban;
4. a lentikápolnai 296. sz. tjkben A 1. sorsz. 1022. hrsz. a felvett (szántó a sátrú dűlőben) ingatlanból a B. 9. sorsz. szerint Tóth István illeté 1/2-ed részre 10 K 10 fill. kiküáltási árban;
5. a lentikápolnai 298. sz. tjkben A 1. sorsz. 509. hrsz. a felvett (szántó a külö-hosszu dűlőben) ingatlanokra egészen 131. K-ban megállapított kiküáltási árban azzal, hogy a legutóbb megülett tjkben C. 13. sorsz. a. az 1885 1905. január végé-és Varga Anna özv. Varga Istváné javára bekebelezett hasznélvezeti jog az árverés által nem érintetik, elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül:

1910. évi április hó 30-ának d. e. 10 óraja
Lentikápolnai község községzházához tüzetik ki. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyamnal számított és az 1881. nov. 1-en 3333 sz. a. kelt í. min. rendelet 8 §-ában kijelölt óradékes értékpapírban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróságt tkvi hatósága.

Alsólendva, 1910 márc hó 5-en.

Vidra, kir. bíró.

BUTOR! BUTOR!

Cserföldön egy jó karban levő, 1 év óta használt, szép **ebédlő-kredenc és 1 drumó-tükör** jutányos áron eladó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető **Pollánknál Cserföldön.**

JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU

tanoncnak

FELVÉTELIK

KOLOSSA JÁNOS cipézmesternél

Muraszombat.

Egy nagy majorság-ól

olson ELADÓ. — Bővebbet e lap kiad/hivatálaban.

291 tkv. 910. sz.

Árverési hirdmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróságt mint teleknyvi közhíre teszi, hogy Kozma György ráckanizsai lakos végrehajtónak Dances Ferenc és neje Ambrus Rózi gosztali lakos végrehajti szenedvedett ellen végrehajti ügyében a Kereken kivételben a végrehajti árverés 340 K tökövetés és járuléknak kielégítése vegett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és 146. §-a értelmében az alsólendvai kir. bíróságt területén levő: a gosztali 104. sz. tjkben A 1. sorsz 142. hrsz. alatt (szólt az alsó Hermanyházi dűlőben) felvett egész ingatlan 934 korában, egy a lenti-1 380. sz. tjkben A 1. sorsz 968. hrsz. alatt (szólt pincevel a keleti Csibodában) felvett ingatlanra 2316 kor, kiküáltott árban ezenel elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül

1910. évi április hó 29. napjának d. e. 10 óraja
Lenti községzházához d. e. u. 2 óraja Gosztói községzházához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. c. 42. §-a ban jelzett arfolyamnal számított és az 1881. nov. 1-en 3333 sz. a. kelt í. min. rendelet 8 §-ában kijelölt óradékes értékpapírban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróságt tkvi hatósága.

Alsólendva, 1910. január hó 18.

Vidra, kir. bíró.

803 910 tkv. szám.

Árverési hirdmény kivonata.

Szobocsan Márton és neje végrehajtónak, valamint a esztalozott Grünáld Miksa, egy Örs és Társa cég végrehajtónak, Kreszlín Márton és az általa, mint ügy álal képviselt kisúro Kreszlín István, József és Mária középbesztercei lakos végrehajti szenedvedett ellen végrehajti árverés 400 K töké és jár. erejeig Örs és Társa cég bpséti lakos javára az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében az alsólendvai kir. bíróságt területén levő a Beszterce közs-gben fekvő:

a besztercei 723 sz. tjkben A 1. sorsz 201. a. hrsz. a felvett (udvarter, kert, ház és legelő) egész ingatlanra adóalapot becsüött 833 K ezenel megállapított kiküáltási árban

Az árverés megtartására határidőül

1910. május hó 7. napjának délelőtti 10 óraja
Középbeszterce községzházához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyamnal számított és az 1871. nov. 1-en 3333 sz. a. kelt í. min. rendelet 8 §-ában kijelölt óradékes értékpapírban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróságt tkvi hatósága.

Alsólendva, 1910. febr. 8.

Vidra, kir. bíró.

356 910. tkvi sz.

Árverési hirdmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróságt tkvi hatósága közhíre teszi, hogy Kovács János ferencelaki lakos végrehajtónak Mújdréca István (más Bafár Franciskával) bellinai lakos végrehajti szenedvedett ellen végrehajti ügyében a kérc-en kivételben a végrehajti árverés 1000 ko na tökövetés és ennek 1 008. évi január hó 1-vel számított 8% kamatit, 141 kor, 50 fillér perbeli és végrehajti más megállapított, valamint a jelenlegi 30 kor, 30 fillér és a még felmerülő költségeknek kielégessse vegett az 1881. LX. t. c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében az alsólendvai kir. bíróságt területén levő:

1. a bellinai 64. sz. tjkben A 1. sorsz 500. hrsz. alatt foglalt ingatlanból (legelő) a pányeki dűlőben) megülett egész ingatlanra 816 K kiküáltási árban, úgy
2. a bellinai 310. sz. tjkvi A 1. sorsz 81 hrsz. alatt felvett (ház 120. sz. allat udvar és ret) egész ingatlanra 385 kor, kiküáltási árban ezenel elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül

1910. április hó 25. napjának d. e. 10 óraja
Bellinai községzházához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzben vagy óradékes értékpapírban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróságt mint tkvi hatósága.

Alsólendva, 1910. évi január hó 20. an.

Vidra, kir. bíró.

Szóló-vessző. Eladó Ezeréves, Passa-touti, piros fehér Chas-leas, Rizing 15, 10, 8, 6 kor.-ért. **Schuster Hugóné** Kocsér (Pestmegye)

5500
közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a **KAISER-féle Mell-Kamellák** három fenyővel **Köhöges** rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használhatók. **Csomogónként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérről** kapható **Alsólendván Füss F. Nándor** gyógyszerüzében.

2—3 ügyes fiu tanoncnak fizetéssel felvétetik. **Bővebbet „ANGOL SZABÓ”-ban tártarhúzában** Alsólendva, Főuta, Balványi-ház.

Országszerte hire járja: A „Keil-Lakk”-nak mincsen párt, Pompás fényben a padló, „Keil-Lakk”-amelllett ocsó. Aki egyszer ilyet használ, Többet mást nem tör a háznál. Ajtó, mosdó, ablakpárkány, Oly fehér lesz, mint a márvány, Ha fehér „Keil-Lakk”-ot veszünk, Mindenkor kaphatók: **Arnstein Benő** (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván** és **ASCHER B.** és **FIA** cégnél Muraszombaton.

S ve mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, Itt van „Keil-Lakk”-azurkék. Kerti butor lessünk zöldre, Gyermeknek örmőre. „Keil-Lakk”-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: ház vagy nyírlak, Mindig legyen ott „Keil-Lakk”!

